



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: [www.repate.hu](http://www.repate.hu)

Ügyszám: FRP/494/2013/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

228/2014. (IX. 18.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**<sup>1</sup> 2013. július 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. július 10-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

### á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Sz.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### I.

#### Indokolás

A panaszos 2013. július 6-án a Testület elektronikus formanyomtatványának kitöltésével terjesztette elő panaszát, amelyet 2013. július 12-én telefonon pontosított, illetve július 17-én aláírásával megerősített.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2013. július 5-én 20 és 21 óra között észlelte, hogy az általa épített és a javára éppen végrehajtás alá vont ingatlanban egy ismeretlen személy tartózkodik, és több autó is parkol annak udvarán. A panaszos kérdőre vonta ezt a személyt, hogy miért tartózkodik az ingatlanban, aki azt a választ adta, hogy ő „a panaszossal semmilyen jogi kapcsolatban nem áll”. A panaszos figyelmeztette, hogy ha nem jelöli meg

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tartózkodásának okát, akkor kihívja a rendőrséget. Mivel az ismeretlen személy nem törődött a panaszos felszólításával, ezért a panaszos felhívta a Sz.-i Rendőrkapitányságot (a továbbiakban: Rendőrkapitányság), és bejelentést tett, majd 15-20 perc három rendőr a helyszínre is érkezett. A panaszos előadta nekik, hogy egy számára ismeretlen személy tartózkodik a kérdéses ingatlanban, a rendőrök pedig kérték, hogy igazolja tulajdonjogát. A panaszos tulajdoni lappal nem tudott szolgálni, mivel elmondása szerint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos, amelyet különböző bírósági végzésekkel és végrehajtási lapokkal is tud igazolni. Az intézkedő rendőrök egy tulajdonjogot igazoló iratot, nevezetesen a végrehajtási lapon hivatkozott bírósági határozat felmutatását kérték a panaszostól, amelyet a panaszos idegességében nem talált, de vállalta, hogy másnap reggel a rendőrségre beviszi azt. A panaszos állítása szerint ekkor az eljárás váratlan fordulatot vett, mindhárom rendőr azt mondta, hogy ő ezt az egészet csak kitalálta, és azért tett bejelentést, mert balhét és felhajtást akar. A panaszos akkor ezt kikérte magának és megígérte rendőröknek, hogy panaszt tesz a ellenük, amelyre azt a választ kapta, hogy ő pedig fel lesz jelentve valótlan bejelentésért. A panaszos távozásukkor megjegyezte, hogy reméli ennek nyoma lesz a bíróságon, amelyre a rendőrök gúnyosan, nevetve utána kiabálták, hogy most szólta el magát a panaszos és beültek az autóba.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testület vizsgálatát, és jelezte, hogy a rendelkezésére álló összes irattal szeretné segíteni a rendőrség munkáját.

2) Az előadó testület tag 2013. július 11-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi szabályokról, egyúttal felhívta a panaszos figyelmét, hogy érdemi vizsgálatának lefolytatásához beadványát aláírásával kell megerősíteni. Az előadó testületi tag ezen felül a panaszost beadványának pontosítására hívta fel oly módon, hogy írja le, pontosan milyen intézkedéseket foganatosítottak a kikerkező rendőrök. Kérte továbbá a panasz kivizsgálása szempontjából releváns bírósági iratok másolati példányának megküldését.

3) A panaszos 2013. július 12-én telefonon kereste meg a Testület munkatársát annak érdekében, hogy részleteket közöljön a panaszával kapcsolatban. Elmondta, hogy a helyszínre 3 rendőr érkezett ki, akik meghallgatását követően bementek a házba. Onnan körülbelül 20 perc elteltével jöttek ki, és akkor közölték vele, hogy ő ezt csak azért csinálja, hogy „a dolognak nyoma legyen”. A panaszos jelezte azon szándékát, hogy panaszt fog benyújtani az eset miatt, mire a rendőrök megfenyegették, hogy feljelentik valótlan bejelentésért. A panaszos hozzátette, hogy T. magánszemély vette ki a házat.

4) A panaszos július 17-én postai úton erősítette meg panaszát, egyúttal megküldte az alábbi iratokat.

a) A panaszos N. és társa ellen tulajdonjog megállapítása iránt indult perben a törvényszék 2013. február 28-án kelt előzetesen végrehajtható végzésében ideiglenes intézkedéssel kötelezte az I. rendű alperest arra, hogy a felperes panaszos részére 3 napon belül adja birtokba a kérdéses ingatlanban a vázrajzon megjelölt egy szobát és az ezen a szinten lévő másik két szoba kivételével a többi helyiséget.

A végzés indokolásából megtudhatjuk, hogy a felperes az I. rendű alperessel fennállt élet- és vagyonszövetség fennállására alapítva kérte annak megállapítását, hogy a kérdéses ingatlan tulajdonjogát 9/20 hányadban megszerezte. A panaszos 2010. márciusában módosított keresetében kérte az ingatlan birtokba bocsátását akként, hogy a tetőtérben egy szoba

kizárólagos használója ő, a további két szoba kizárólagos használója az I. rendű alperes legyen a mellékhelyiségek közös használata mellett. Az első fokú bíróság ideiglenes intézkedéssel kötelezte az I. rendű alperest az ingatlan felperes birtokba 3 napon belüli bocsátására, azonban erről szóló végzését saját hatáskörében megváltoztatta és az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasította. Az ítéletábra végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítéletábra 2012. november 21. napján kelt végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította azzal, hogy az élettársi élet- és vagyontársaság fennállásának tényét bizonyítottan találta.

A felperes ezt követően ismételt előterjesztette az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmét a korábbi tartalommal egyezően.

Az eddigi peradatok alapján tehát a felperes igényének jogalapja megalapozott, így a felperes – mértékében és összecszerúságában még nem igazolt – valamilyen mértékű tulajdonszerzése alapján – annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzése – bizonyosan igényt tarthat. A felperes korábbi ideiglenes intézkedés iránti kérelmének elutasítását eredményező okok (így különösen a felperes lakhatásának biztosítottasága) ugyan jelenleg is változatlanul fennáll, de mivel a felperes és az I. rendű alperes kapcsolata biztosan élettársi élet- és vagyontársaságnak minősül, a felperes valamilyen hányadban a tulajdonjog – az ingatlan-nyilvántartáson kívül már megszerezve – biztosan megilleti, és ennek részét képező használati részjogosítványtól nem zárható el. A tényleges – perben feltárt – helyzet az, hogy az I. rendű alperes nem használja természetben az ingatlant, így a felperes általi használat az I. rendű alperes személyes érdekeit nem sértheti. Ezen túlmenően a felperes – mint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos – a vagyontársaságban érdekelt, ezt pedig csak akkor tudja megvalósítani – az ingatlan állagát fenntartani, különösen téli időszakban az épület fűtésével – ha használni tudja az ingatlant.

b) A panaszos által megküldött végrehajtási bevételi bizonylat szerint a panaszos, mint végrehajtás kérő N. adós elleni végrehajtási ügyben a végrehajtási költségelőleget 2013. május 9-én befizette.

c) Jegyzőkönyv végrehajtási ügyben elnevezésű irat szerint a panaszos N. adós elleni végrehajtási ügyben a végrehajtást a törvényszék \*. számú határozatával rendelte el, melyet az eljárás lefolytatására egy végrehajtó iroda vett át. A jegyzőkönyv a végrehajtó okirat alapjául szolgáló határozatként a fent hivatkozott végzést jelölte meg.

## II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panasz szempontjából a következők relevánsak.

1) A Rendőrkapitányság vezetője 2013. augusztus 15-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

2013. július 5-én 20 óra 50 perc körüli időben tett a panaszos telefonon bejelentést a Rendőrkapitányság ügyeletére azt állítva, hogy ő az Sz. település Vízi Polgárőrség parancsnokának a helyettese. A panaszos elmondta továbbá, hogy a tulajdonát képező ingatlanban kétautónyi, általa ismeretlen személy tartózkodik, és nem mer egyedül oda bemenni.

A kapitányságvezető megjegyezte, hogy Sz. településen egyetlen polgárőr szervezet működik Önkéntes Tűzoltó és Polgárőr Egyesület néven, melynek vízi rendészettel foglalkozó tagozata nincs, a panaszos pedig nem tagja az egyetlen működő egyesületnek, és az egyesület tájékoztatása szerint soha nem is volt az.

A Rendőrkapitányság állományából a helyszínre érkezett Sz. r. törzsőrmester, az Sz. település körzeti megbízottja, B. r. főtörzsőrmester, V. város körzeti megbízottja és Sz. R. r. törzsőrmester, a T. település körzeti megbízott rendőre.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a három fent nevezett rendőr kiemelkedő teljesítménye, a rendőri munka iránti elhivatottsága okán került jelenlegi beosztásába, több éve ugyanolyan magas színvonalon végzik munkájukat, eddigi intézkedéseik mindig jogszerűek, szakszerűek voltak.

A panaszos 2010. év eleje óta rendkívül rossz kapcsolatban van volt élettársával, N.-nel, akivel korábban a kérdéses ingatlant együtt építették, de az építkezés és az ingatlan berendezése során keletkezett összes számla N., illetve az ő vállalkozásának nevére szól, a panaszos pedig vélt tulajdonjogát azóta polgári peres úton igyekszik a bírósággal kimondatni, ám erről hivatalos bírói döntés még nem született, így a tulajdonjog kizárólag N.-t illeti meg. Ennek ellenkezőjéről a panaszos a helyszínen semmilyen hivatalos iratot nem tudott bemutatni, a helyszínen állította, hogy ugyan létezik ilyen okirat, de nem tudja, hol van, majd megkeresi, és másnap beviszi a Rendőrkapitányságra, mely kijelentésének a mai napig nem tett eleget.

A kérdéses ingatlanba az IPL Országos Lekérdező nyilvántartása szerint 2002. év óta csak N. van bejelentve, a panaszos által 2010. évben a volt élettársa ellen (magánlaksértés miatt) tett feljelentés idején, valamint jelenleg sincs a címre bejelentve.

A panaszos 2010. évben tett feljelentését elutasították, mivel megállapítást nyert, hogy ő nem tulajdonosa az ingatlannak és nincs is oda bejelentve. Az azóta eltelt évek során a panaszos több alkalommal jelentette fel N.-t, azonban egy alkalommal a panaszost előállították a Rendőrkapitányságra, mikor a házból leszerelte a kazánt – amit elmondása szerint ő vásárolt, a számla viszont N. vállalkozásának nevére szól – nem törődve azzal, hogy szakszerűtlen munkája a környéken élők életét és testi épségét veszélyeztette.

A panaszos a helyszíni intézkedés során olyan jellegű kijelentést tett, mely szerint az intézkedést a további bírósági eljárások alátámasztása céljából kérte, melynek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem is utaltak „balhéra és felhajtásra”. A rendőrök a panaszost tájékoztatták, hogy ellene eljárást kezdeményeznek a bejelentés valótlanúsága okán, és nem csak abban az esetben, ha ő panaszt tesz az intézkedés ellen. A panaszos a Rendőrkapitányságon nem élt panasszal az intézkedéssel szemben, pedig ennek lehetőségéről az intézkedő rendőrök egybehangzó elmondása szerint a helyszínen tájékoztatták őt.

A panaszossal szemben a történetek nyomán a Rendőrkapitányságon szabálysértési eljárás indult, tekintettel arra, hogy a panaszos valótlanul állított a bejelentésében: polgárőr parancsnok-helyettesnek kiadva magát hívta ki a rendőrséget olyan helyszínre, ahol intézkedésre nem volt szükség.

A kapitányságvezető rögzítette, hogy a panaszos az elhúzódozó tulajdonjogi vitájába egyre jobban igyekszik bevonni a rendőrséget, ezzel indokolatlanul terheli a Rendőrkapitányságot, mivel bejelentéseivel és feljelentéseivel eredményt az elmúlt évek során nem ért el.

Ennek ellenére, amennyiben a panaszos segítséget kér a Rendőrkapitányságtól, a rendelkezésére állnak a „tisztelt állampolgárnak”, ha tudnak, segítséget nyújtanak neki, de a tulajdonjogi vita rendezéséhez nem a rendőrség, hanem a két fél megegyezése szükséges.

2) Sz. r. törzsőrmester és Sz. R. r. törzsőrmester 2013. július 7-én az alábbi tartalommal tett jelentést.

A rendőröket 2013. július 5-én szolgálatuk teljesítése során 20 óra 50 perckor utasította a Rendőrkapitányság ügyletes tisztje, hogy menjenek ki a kérdéses ingatlanhoz, mert onnan a panaszos azt a bejelentést tette, hogy ő polgárőr és a házába jogtalanul tartózkodik kétautónyi ember.

A helyszínre a rendőrök 21 órakor érkeztek ki, ahol a bejelentő fogadta őket. A panaszos elmondta, hogy az ingatlanon több épület helyezkedik el, amelyből az egyik önálló lakóház és az ahhoz tartozó udvarrész végrehajtási eljárás alatt áll. Ennek oka az, hogy miután a volt párjával N.-nel (aki a panaszos elmondása szerint a tulajdoni lapon kizárólagos tulajdonosként szerepel) szakítottak, keresetet nyújtott be a bíróságon, hogy tulajdonjogot szerezzen az ingatlanon. A panaszos állítása szerint a bíróság határozatában mondta ki, hogy ő is részben tulajdonosa az ingatlanoknak, és hogy N.-nek biztosítani kell részére az épület egyes helyiségének használatát. A mai napon azonban észrevette, hogy az ingatlanban több személy tartózkodik, akiket ő nem ismer, és karhatalmi segítséget kért a rendőrségtől, hogy igazoltassák őket, és tudják meg, hogy ezek az emberek milyen jogcímen tartózkodnak az ő ingatlanában. A panaszos ezt követően átadott a rendőröknek több olyan dokumentumot, amelyek közül egyik sem tartalmazott olyan bírósági határozatot, amely az ő tulajdonjogát bármilyen mértékben kimondaná. Ezt követően a panaszos kérdésre elmondta, hogy kihívta már az ingatlanban tartózkodókat, és beszélt egy férfival, aki elmondta, hogy N.-nel történt szóbeli megállapodása alapján tartózkodnak az épületben. A panaszos azt sérelmezte, hogy az ott lakó személy nem volt hajlandó neki igazolni magát, és mivel ő a tulajdonosa az ingatlanoknak, ezért kéri a rendőri intézkedést.

Ezt követően a rendőrök elindultak az ingatlanhoz, és kérték a panaszost, hogy menjen velük, hogy tisztázzák a helyzetet. A panaszos azonban az ingatlan kert kapujánál megállt és közölte, hogy ő nem mer továbbmenni, és belépni az ingatlan területére, mert végrehajtási eljárás van folyamatban és fél, hogy a volt élettársa feljelenti őt önbíráskodás miatt.

Az ingatlanon lévő lakóházban C. fogadta a rendőröket, aki elmondta, hogy ő N.-től bérl a házat, erről ők szóban állapodtak meg. A rendőrök majd telefonon felvették a kapcsolatot N.-nel, aki az elmondottakat megerősítette és közölte, hogy ő az ingatlan kizárólagos tulajdonosa és ezt dokumentummal is tudja bizonyítani.

Az ingatlanból kijövet a rendőrök kérték a panaszt, hogy mutasson részükre olyan bíróság által kiállított határozatot, amely az ő tulajdonjogát bármilyen mértékben biztosítaná. A panaszos közölte, hogy most nem tud, de másnap bemutatja azt. További kérdésre pedig úgy nyilatkozott, hogy nem hívta fel N.-t, hogy megkérdezze, hogy ki tartózkodik az ingatlanban. A rendőrök ekkor közölték a panaszossal, hogy ellene valótlan bejelentés miatt feljelentést tesznek, mivel szükségtelen volt a hatóság helyszínre vonulása és a rendőri intézkedés. A panaszos ekkor felháborodottan közölte, hogy neki azért volt szüksége a rendőri intézkedésre, hogy a bíróságon majd bizonyítani tudja, hogy név szerint kik tartózkodnak az ingatlanban, valamint azt is közölte, hogy panasszal él a rendőri intézkedéssel szemben, azonban a panasz okát nem közölte. A panaszos nem kérte a rendőröket, hogy azonosítsák magukat, így azok a fentiek jelentették az ügyeletes tisztnek, majd az engedélyével a helyszínt elhagyták.

Mivel a panaszos valótlan bejelentés szabálysértését követte el, ezért a rendőrök kérték a további eljárás lefolytatása végett a jelentés egy példányának a megküldését a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti osztályának.

3) Sz. R. r. törzsőrmester 2013. augusztus 14-én kelt jelentésével alábbiakkal egészítette ki a fentieket.

A panaszos a kikerülő rendőröket tájékoztatta, hogy az egyik bent lévő személy a hívására kijött a házból és elmondta, hogy N. engedélyével tartózkodik ott, de a személy nem volt hajlandó megmondani a nevét és az adatait. Ezt követően a panaszos Sz. R. r. törzsőrmester részére átadott több dokumentumot, amit a helyszínen tartózkodó B. r. főtörzsőrmester és Sz. R. r. törzsőrmester is átolvasott. A dokumentumok közül egyik sem tartalmazta, hogy a panaszos bármilyen mértékben tulajdonosa lenne az ingatlanban. Ezzel a közléssel a panaszos is egyetértett, aki annyit mondott erre, hogy az ingatlan tulajdonjogáért pereskedik, és ezek a dokumentációk abból az ügyből vannak. Az átadott dokumentumok címét, illetve számát Sz. R. r. törzsőrmester nem rögzítette, mivel azok nem tartalmaztak releváns információt az intézkedéssel kapcsolatban. A panaszos igazoltatása során továbbá az is megállapítást nyert, hogy a panaszos nincs bejelentve az ingatlanba.

Sz. R. r. törzsőrmester a fenti eseményeket követően bement az ingatlanba az ott tartózkodók engedélyével, ahol meghallgatta C.-t.

Miután Sz. R. r. törzsőrmester elhagyta az ingatlant, megkérdezte a panaszost, hogy tud-e részére bemutatni olyan dokumentumot, amely az ő tulajdonjogát bizonyítja. A panaszos ekkor visszament a házába, amely a fenti ingatlanhoz szemben helyezkedett el, és egy laptoppal érkezett vissza, amin beszélt a bírói dokumentumokat mutatott. Ekkor Sz. R. r. törzsőrmester megkérdezte a panaszost, hogy tud-e bemutatni részükre lepecsételt bírói határozatot, amire a panaszos azt mondta, hogy most nem, de holnap bemutatja. A panaszos által a laptopon mutatott dokumentumok címét és számát Sz. R. r. törzsőrmester nem rögzítette.

Az intézkedés végén Sz. R. r. törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy a rendőrség helyszínre vonulása és a kért intézkedés szükségtelen volt, mivel beszélt az ingatlanban tartózkodókkal és ők elmondták részükre, hogy milyen jogcímen tartózkodnak ott és neki kellett volna olyan módon meggyőződni arról, hogy az ott lakók állítása valós-e, hogy felhívja N.-t. A panaszos ekkor közölte, hogy neki csak arra kellett a rendőri intézkedés, hogy a bíróságon név szerint tudja mondani, hogy kik tartózkodtak az ingatlanban, és ő nem hívogatja a volt élettársát, mert az úgysem veszi fel soha a telefont, majd hozzátette, hogy ha a

rendőr úgy gondolja, hogy szükségtelen volt a rendőrség helyszínre hívása, akkor feljeleníti őt. Sz. R. r. törzsőrmester erre úgy válaszolt, hogy ezt nyugodtan megteheti és B. r. főtörzsőrmester tájékoztatta a panaszost, hogy hol tehet panaszt a rendőri intézkedéssel kapcsolatban. Majd ezt követően Sz. R. r. törzsmester közölte a panaszossal, hogy ellene a valótlán bejelentés miatt szabálysértési feljelentést fog tenni.

A panaszos azon kijelentése, hogy a rendőrök feljelenítik, amennyiben ő panasszal él, nem valós, mert nem tudhatták, hogy valóban megteszi-e, illetve Sz. R. r. törzsőrmester nem kilátásba helyezte, hogy fel fogja jelenteni, hanem tényként közölte.

Az intézkedés során a rendőrök nem tettek gúnyos megjegyzést a panaszosra, végig együttműködően, segítő szándékkal voltak felé. Ezt az is bizonyítja, hogy több alkalommal esélyt adtak a panaszosnak, hogy részükre olyan iratot mutasson be, amely a bejelentésének és a kért rendőri intézkedés szükségességét bizonyítja. A bemutatott dokumentumok Sz. R. r. törzsőrmester végig olvasta, annak ellenére, hogy az intézkedés végén a panaszos Sz. r. törzsőrmester kérdésére kijelentette (feltehetően ezzel tisztában volt a rendőrségre tett bejelentéskor is), hogy nem rendelkezik a helyszínen olyan lepecsételt bírósági végzéssel, vagy határozattal, amely az ő tulajdonjogát biztosítaná.

4) Sz. r. törzsőrmester 2013. augusztus 14-én tett jelentésében az alábbiak olvashatók.

A helyszínen megjelenve a rendőröket a panaszos S.-sel (helyi lakos) fogadta az ingatlan bejáratánál. A panaszos tájékoztatta a rendőröket, hogy azért kért rendőri intézkedést, mert saját tulajdonát képező ingatlanban számára ismeretlen személyek tartózkodnak, és szeretné, ha a rendőrök igazolnák ezen személyeket, valamint megtudnák, hogy milyen jogcímen tartózkodnak az ingatlanban. Ekkor S. elmondta, hogy ő már a rendőrök kiérkezése előtt közölte a panaszossal, hogy azok a személyek N. ismerőse, akik N. tudtával és beleegyezésével, szóbeli megállapodás alapján tartózkodnak ott. A panaszos ezzel a válasszal nem elégedett meg, továbbra is tudni szeretne volna, hogy kik tartózkodnak a házban. Ekkor a panaszost a rendőrök felszólították, hogy mutassa be az ingatlan tulajdonjogát igazoló okiratot, amit az intézkedés befejezéséig sem tudott a rendelkezésükre bocsátani.

A fentiek közben Sz. r. törzsőrmester S.-sel bement az ingatlanba (a kollégái valamivel később mentek utána), ahol meghallgatták C.-t. C. elmondta, hogy az ingatlan tudomása szerint N. tulajdonában van, ezt megerősítette N. is telefonon, valamint tájékoztatta a rendőröket, hogy a panaszosnak semmi joga sincs az épületben tartózkodni. C. elmondta, hogy számára nagyon kellemetlen ez az egész, és nem érti a kialakult helyzetet. A rendőrök tájékoztatását követően elhagyták az ingatlant, és az utcán folytatták tovább a rendőri intézkedést.

A panaszos ezek után is váltig állította, hogy az ingatlan az ő tulajdona és szeretné megtudni kik, és miért tartózkodnak ott, azonban a tőle korábban kért tulajdonjogot igazoló okiratot továbbra sem tudta a rendőrök részére bemutatni. Elmondta, hogy végrehajtási eljárás van folyamatban, amely szerinte feljogosítja őt, hogy a kért információt részére megadják. S. hiába közölte vele, hogy kedves és jó ismerőse van az ingatlanban, az a panaszosnak nem volt továbbra sem elég. Ekkor a panaszos bemutatta a végrehajtási kérelmet, ami természetesen nem igazolta az ingatlan rá vonatkozó tulajdonjogát.

Mivel a helyszínen a panaszos a kért okiratot bemutatni nem tudta, valamint mivel volt élettársa elmondása alapján az ingatlan az ő tulajdona, és ezzel a panaszos is tisztában van,

ezért közölték a panaszossal, hogy bejelentése a valóságnak nem felel meg, ezért vele szemben eljárást fognak indítani a Rendőrkapitányságon valótlan bejelentés miatt. A panaszos ekkor közölte, hogy az intézkedéssel szemben panasszal fog élni, mivel véleménye szerint a rendőrök nem tettek eleget kötelességüknek, és mert ellene eljárást akarnak indítani.

Sz. r. törzsőrmester beszámolt arról, hogy Sz. településen 2012 februárja óta lát el körzeti megbízotti szolgálatot. Ezen időszak alatt 2012-ben egy esetben került hozzá egy, a panaszos által tett feljelentés, melyben azt állította, hogy a kérdéses ingatlanról ismeretlen személyek eltulajdonították a tulajdonát képező halogén fényszórókat, amelynek értéke 100 000 forint. A panaszos a feljelentés mellé több bírósági iratot is csatolt, melyekből megállapítható volt, hogy volt élettársával közösen építették és rendezték be az ingatlan. Mivel a kettőjük között a viszony megromlott, ezért bírósághoz fordultak az ingatlan és az ingóságok tulajdonjogának tisztázása érdekében, a bírósági pedig megállapította, hogy az ingatlan N. tulajdona. Ezzel az esettel kapcsolatban, N. tanúkénti meghallgatása során elmondta, hogy nem történt lopás, a fényszórókat ők szerelték le jelenlegi párjával. Elmondta továbbá, hogy ez is az ő tulajdonát képezi, de mielőtt a panaszos megtette volna a feljelentést, nem kérdezte meg őt, mivel rossz viszonyban vannak. Hozzátette, hogy ez köszönhető annak, hogy a panaszos minden egyes lehetőséget kihasználta arra, hogy vagy rendőrségi, vagy bírósági eljárást indítson, mégpedig azért, hogy minél több ilyen jellegű iratot tudjon majd a későbbiekben bemutatni. N. javasolta Sz. r. törzsőrmesternek, hogy volt élettársával szemben nagyon óvatosan járjon el, mert ha ő úgy véli, hogy bármiféle sérelem éri, abban az esetben azonnal megy és feljelentést vagy pedig panaszt tesz.

Sz. r. törzsőrmester az elmúlt időszakban nem volt ilyen jellegű ügynek előadója, ellenben tudomására jutott, hogy a panaszos továbbra is feljelentést tesz minden őt ért, vagy általa jogosnak vélt sérelem miatt, valamint ugyanígy indított eljárást anélkül, hogy felvette volna a kapcsolatot volt élettársával.

A sérelmezett intézkedéskor a korábban tapasztaltak alapján, valamint mivel Sz. r. törzsőrmesternek tudomása volt arról, hogy a panaszos minden esetben a jogos vagy vélt sérelmeivel összefüggésben feljelentést tesz, éppen ezért a rendőrök kellő körültekintéssel jártak el.

Az intézkedéskor a panaszos tett olyan kijelentést, hogy azért kellenek neki az ingatlanban tartózkodók adatai, hogy azokat egy későbbi esetben a bíróságon fel tudja használni.

Sz. r. törzsőrmester mivel ezen a területen körzeti megbízott, és a területen működő polgárőrséggel, valamint annak vezetőjével napi kapcsolatban áll, és a területén tevékenykedő polgárőröket személyesen is ismeri, ezért tudomása van arról, a panaszos nem tartozik a polgárőri egyesülethez, így már a bejelentésének ez a része sem volt valós. Ezért erre való tekintettel is, tájékoztatták a panaszost, hogy vele szemben eljárást fognak indítani valótlan bejelentés miatt. Ekkor a panaszos közölte, hogy panasszal fog élni, amit a rendőrök tudomásul vettek.

A történetekről, valamint arról, hogy a panaszos panasszal fog élni, a rendőrök tájékoztatták az ügyletet, majd távoztak a helyszínről.

Sz. r. törzsőrmester rögzítette azt is, hogy a panaszossal szemben nem ütöttek meg arrogáns hangot, hangnemet.

5) B. r. főtörzsőrmester 2013. augusztus 14-én készített jelentésében az alábbiakat rögzítette.



Az ingatlanban tartózkodó két személyt igazoltatták és nyilatkoztatták az ingatlanban való tartózkodásuk jogcíméről.

A panaszos a rendőrök részére a polgári peres eljárással összefüggő iratokat próbálta bemutatni lapon, beszkenelt formában, melynek oldalai hiányoztak, illetve egy a jegyzőkönyvekben hivatkozott bírósági határozatot egyáltalán nem tudott bemutatni.

A panaszossal az intézkedés végén valóban közölték, hogy valótlan bejelentés miatt ellene szabálysértési feljelentést fognak tenni, mivel tudatában volt annak, hogy az ingatlanban jogszerűen tartózkodik a két személy. Ezt a helyszínen megjelent „család barátja” is elmondta a panaszos részére, mikor az ingatlanban tartózkodó személyek után érdeklődött, hogy azt a volt élettársa bocsátotta rendelkezésükre. B. r. főörzsőrmester ezen személy nevét nem tudja, mivel az intézkedés ideje alatt nem tartózkodott ott, csak rövid ideig állt mag az ingatlan előtt.

B. r. főörzsőrmester megjegyezte, hogy a panaszos ellen nem azért került sor szabálysértési feljelentés megtételére, mert panasszal kívánt élni, hanem azért, mert a bejelentésében foglaltakat tudatosan elferdítette, azt nem a birtokában lévő tényeknek és valóságnak megfelelően tette meg. Ráadásul a feljelentés megtételéről szóló közlést követően ő volt, aki fenyegetőzött a panasz megtételével, melyet követően annak módjáról való felvilágosítást B. r. főörzsőrmester adta meg a részére.

B. r. főörzsőrmester is rögzítette, hogy nem tettek a panaszosra gúnyos megjegyzéseket.

6) A rendőrség által megküldött két darab nyilvántartó adatlap szerint a panaszos 1997-től Budapesten rendelkezik érvényes lakcímmel, míg N. érvényes lakcímeül 2002-től a kérdéses ingatlan szolgál.

7) A rendőrség megküldte a panaszos telefonos bejelentéséről készült 1 perc 6 másodperces hosszúságú hangfelvételt, amelyen a panaszos bemutatkozást követően közli, hogy az Sz. település Vízi Polgárőrség parancsnokhelyettese és ismeretlen személyek tartózkodnak – a per alatt lévő – ingatlanában az engedélye nélkül, és nem mer bemenni, mert „két kocsival” vannak ott. A panaszost tájékoztatják, hogy hamarosan rendőrök fognak kérkezni a helyszínre.

### III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

**A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltóságához, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét, az alábbiak szerint.**

1) A Testület a panasz alapján első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

a) A panaszos beadványában előadta, hogy 2013. július 5-én 20 és 21 óra között észlelte, hogy az általa épített és a javára éppen végrehajtás alá vont ingatlanban egy ismeretlen személy tartózkodik, és több autó is parkol annak udvarán. A panaszos kérdőre vonta ezt a személyt, aki a panaszos felszólítása ellenére nem jelölte meg a tartózkodásának okát, ezért a panaszos felhívta a Rendőrkapitányságot, és bejelentést tett, majd 15-20 perc három rendőr a helyszínre is érkezett.

A rendőrség tájékoztatása szerint 2013. július 5-én 20 óra 50 perc körüli időben tett a panaszos telefonon bejelentést a Rendőrkapitányság ügyeletére azt állítva, hogy ő a Sz. település Vízi Polgárőrség parancsnokának a helyettese. A panaszos elmondta továbbá, hogy a tulajdonát képező ingatlanában kétautónyi, általa ismeretlen személy tartózkodik, és nem mer egyedül bemenni az ingatlanba.

A rendőrség előadását alátámasztja a panaszos bejelentését rögzítő hangfelvétel.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a rendőrségre a panaszos arról tett bejelentést, hogy a tulajdonában álló, és pertárgyát képező ingatlanban ismeretlen személyek tartózkodnak az engedélye nélkül, és fél egyedül bemenni az ingatlanba.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 166. § (1) bekezdése értelmében aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő panaszos sérelmére magánlaksértés szabálysértését követnek el, ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

**Mindezek alapján a Testület megítélése szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.**

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A panaszos az alábbiakról számolt be. A panaszos a helyszínen előadta a rendőröknek, hogy egy számára ismeretlen személy tartózkodik a kérdéses ingatlanban, akik a meghallgatását követően bementek a házba, ahonnan körülbelül 20 perc elteltével jöttek ki. A rendőrök kérték, hogy igazolja tulajdonjogát, azonban a panaszos tulajdoni lappal nem tudott szolgálni, mivel elmondása szerint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos, amelyet különböző bírósági végzésekkel és végrehajtási lapokkal is tud igazolni. Az intézkedő rendőrök egy tulajdonjogot igazoló iratot, nevezetesen a végrehajtási lapon hivatkozott bírósági határozat felmutatását kérték tőle, amelyet a panaszos idegességében nem talált, de vállalta, hogy másnap reggel a rendőrségre beviszi azt. A panaszos állítása szerint ekkor az eljárás váratlan fordulatot vett, mindhárom rendőr azt mondta, hogy ő ezt az egészet csak kitalálta, és azért tett bejelentést, mert balhét és felhajtást akar, és azért csinálja, hogy „a dolognak nyoma legyen”.

Az intézkedő rendőrök a következőképpen nyilatkoztak. A panaszos a kikerülő rendőröknek elmondta, hogy az ingatlanon több épület helyezkedik el, amelyből az egyik önálló lakóház és az ahhoz tartozó udvarrész végrehajtási eljárás alatt áll. Ennek oka, hogy miután a volt párjával N.-nel (aki a panaszos elmondása szerint a tulajdoni lapon kizárólagos tulajdonosként szerepel) szakítottak, keresetet nyújtott be a bíróságon, hogy tulajdonjogot szerezzen az ingatlanon. A panaszos elmondta azt is, hogy a bíróság határozatában mondta ki, hogy ő is részben tulajdonosa az ingatlannak, és hogy N.-nek biztosítani kell részére az épület egyes

helyiségének használatát. Az intézkedés napján azonban észrevette, hogy az ingatlanba több személy tartózkodik, akiket ő nem ismer, és karhatalmi segítséget kért a rendőrségtől, hogy igazoltassák őket, és tudják meg, hogy ezek az emberek milyen jogcímen tartózkodnak az ő ingatlanában. A panaszos ezt követően átadott a rendőröknek több olyan dokumentumot, amelyek közül egyik sem tartalmazott olyan bírósági határozatot, amely az ő tulajdonjogát bármilyen mértékben kimondaná. A panaszos igazoltatása során továbbá az is megállapítást nyert, hogy a panaszos nincs bejelentve az ingatlanba. Ezt követően a panaszos kérdésre elmondta, hogy kihívta már az ingatlanban tartózkodókat, és beszélt egy férfival, aki elmondta, hogy N.-nel történt szóbeli megállapodása alapján tartózkodnak az épületben. A panaszos azt sérelmezte, hogy az ott lakó személy nem volt hajlandó neki igazolni magát, és mivel ő a tulajdonosa az ingatlannak, ezért kéri a rendőri intézkedést.

Ezt követően a rendőrök elindultak az ingatlanhoz, és kérték a panaszost, hogy menjen velük, hogy tisztázzák a helyzetet. A panaszos azonban az ingatlan kert kapujánál megállt és közölte, hogy ő nem mer továbbmenni, belépni az ingatlan területére, mert végrehajtási eljárás van folyamatban és fél, hogy a volt élettársa feljelenti őt önbíráskodás miatt.

A rendőrök az ingatlanban tartózkodó két személyt igazoltatták és nyilatkoztatták az ingatlanban való tartózkodásuk jogcíméről. C. elmondta nekik, hogy ő N.-től bérlő a házat, erről ők szóban állapodtak meg. A rendőrök majd telefonon felvették a kapcsolatot N.-nel, aki az elmondottakat megerősítette és közölte, hogy ő az ingatlan kizárólagos tulajdonosa és ezt dokumentummal is tudja bizonyítani.

Az ingatlanból kijövet a rendőrök ismét kérték a panaszost, hogy mutasson részükre olyan bíróság által kiállított határozatot, amely az ő tulajdonjogát bármilyen mértékben biztosítaná. A panaszos ekkor visszament a házába, amely a fenti ingatlanhoz szemben helyezkedett el, és egy lappal érkezett vissza, amin beszélt a bírósági dokumentumokat mutatott, azonban tulajdonjogát igazoló bírósági határozatot továbbra sem tudott bemutatni, közölte, hogy másnap mutatja be azt.

Az intézkedő rendőrök arról is beszámoltak, hogy S. is jelen volt az intézkedésnél, aki elmondta a rendőröknek, hogy ő már a kiérkezésük előtt közölte a panaszossal, hogy az ingatlanban tartózkodó személyek N. ismerőse, akik N. tudtával és beleegyezésével, szóbeli megállapodás alapján tartózkodnak ott.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a rendőrök megtették minden szükséges intézkedést a tényállás tisztázása érdekében, nevezetesen igazoltatást követően meghallgatták a panaszost, és az ingatlanban tartózkodó személyeket is, akik úgy nyilatkoztak, hogy N.-nel kötött szóbeli megállapodás alapján vannak az ingatlanban. Ezt erősítette meg számukra S. is, majd N. is telefonon, aki azt is közölte, hogy ő az ingatlan kizárólagos tulajdonosa. Mivel a panaszos maga is úgy nyilatkozott beadványában, hogy nem tudta felmutatni a tulajdonjogát igazoló bírósági határozatot, megállapítható, hogy a rendőrök a fentiekben túl egyéb intézkedés foganatosítására nem voltak kötelesek, ugyanis a rendelkezésükre álló információk nem támasztották alá, hogy a panaszost tulajdonjog illeti meg az ingatlanon, ezért a házban bent tartózkodókat egyéb intézkedés alá nem vonhatták.

**A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tárt fel olyan körülményt, amely a rendőrség jogellenes mulasztását igazolta volna, álláspontja szerint a rendőrség a panaszos bejelentése nyomán eleget tett az Rtv.-ben előírt intézkedési**

**kötelezettségének, ezért úgy ítélte meg, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát nem érte sérelem.**

2) A panaszos elmondása szerint mindhárom rendőr azt mondta, hogy ő ezt az egészet csak kitalálta, és azért tett bejelentést, mert balhét és felhajtást akar. A panaszos akkor ezt kikérte magának és megígérte rendőröknek, hogy panaszt tesz a rendőrök ellen, amelyre azt a választ kapta, hogy ő pedig fel lesz jelentve valótlan bejelentésért. A panaszos távozásukkor megjegyezte, hogy reméli ennek nyoma lesz a bíróságon, amelyre a rendőrök gúnyosan, nevetve utána kiabáltak, hogy most szólta el magát a panaszos és beültek az autóba.

A panaszos ezen sérelmével kapcsolatban a Testület a részlelhajlás-mentes intézkedés követelményét, valamint a rendőri hangnemet és bánásmódot vizsgálta meg.

a) A rendőrség tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben a történetek nyomán a Rendőrkapitányságon szabálysértési eljárás indult, tekintettel arra, hogy a panaszos valótlan állított a bejelentésében: mivel polgárőr parancsnok-helyettesnek kiadva magát hívta ki a rendőrséget olyan helyszínre, ahol intézkedésre nem volt szükség. Ugyanis tulajdonjogát a helyszínen a rendőröknek nem tudta igazolni, és az intézkedés során az nyert megállapítást, hogy az ingatlan tulajdonosa N., így a panaszosnak őt kellett volna felhívnia, hogy megtudja, hogy a házban tartózkodók milyen jogcímen vannak ott.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszos a helyszíni intézkedés során olyan jellegű kijelentést tett, mely szerint az intézkedést a további bírósági eljárások alátámasztása céljából kérte. Melynek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem is utaltak „balhéra és felhajtásra”. A rendőrök a panaszost tájékoztatták, hogy ellene eljárást kezdeményeznek a bejelentés valótlanága okán, és nem csak abban az esetben, ha ő panaszt tesz az intézkedés ellen. A panaszos a Rendőrkapitányságon nem élt panasszal az intézkedéssel szemben, pedig ennek lehetőségéről az intézkedő rendőrök egybehangzó elmondása szerint a helyszínen tájékoztatták őt.

A rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy a panaszos ellen nem azért került sor szabálysértési feljelentés megtételére, mert panasszal kívánt élni, hanem azért, mert a bejelentésében foglaltakat tudatosan elferdítette, azt nem a birtokában lévő tényeknek és valóságnak megfelelően tette meg. Ráadásul a feljelentés megtételéről szóló közlést követően ő volt, aki fenyegetőzött a panasz megtételével, melyet követően annak módjáról való felvilágosítást a rendőrök megadták a részére.

A panaszos ezen sérelmével kapcsolatban a Testület a részlelhajlás-mentes intézkedés követelményét vizsgálta meg, amelyet az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Szabs. tv. 175. §-a szerint valótlan bejelentés szabálysértését követi el az, aki a hatóságnál vagy közfeladatot ellátó szervnél vészhelyzetről vagy rendzavarásról valótlan bejelentést tesz, szabálysértést követ el. Továbbá szabálysértés az is, ha a hamis bejelentés alapján a hatóság vagy a közfeladatot ellátó szerv szükségtelenül a bejelentésben megjelölt helyszínre vonul vagy egyéb intézkedésre kényszerül.

**Megállapítható, hogy jelen esetben valóban felmerült a valótlan bejelentés szabálysértésének gyanúja, azonban a Testület a rendelkezésre álló adatok birtokában nem tudta rekonstruálni, hogy retorziós jelleggel adták a rendőrök ezt a tájékoztatást, ezért e tekintetben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható.**

b) Sz. R. r. törzsőrmester 2013. augusztus 14-én kelt jelentésében leírta, hogy az intézkedés során a rendőrök nem tettek gúnyos megjegyzést a panaszosra, végig együttműködően, segítő szándékkal voltak felé. Ezt az is bizonyítja, hogy több alkalommal esélyt adtak a panaszosnak, hogy részükre olyan iratot mutasson be, amely a bejelentésének és a kért rendőri intézkedés szükségességét bizonyítja. A bemutatott dokumentumok Sz. R. r. törzsőrmester végig olvasta, annak ellenére, hogy az intézkedés végén a panaszos Sz. r. törzsőrmester kérdésére kijelentette (feltehetően ezzel tisztában volt a rendőrségre tett bejelentéskor is), hogy nem rendelkezik a helyszínen olyan lepecsételt bírósági végzéssel, vagy határozattal, amely az ő tulajdonjogát biztosítaná.

Sz. r. törzsőrmester és B. r. főtörzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy nem tettek a panaszosra gúnyos megjegyzéseket, vele szemben nem ütöttek meg arrogáns hangnemet.

A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt az Rtv. 2. § (1) bekezdésére, amelynek értelmében a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitányának, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrré vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

**Mivel a Testület a panaszos és a rendőrök állítása között feszülő ellentmondást – egyéb bizonyíték hiányában – nem tudta feloldani, úgy foglalt állást a hangnemmel és bánásmóddal kapcsolatban, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.**

#### **IV.**

A Testület az ügy gondos mérlegelése során arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos telefonos bejelentése alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, így azzal összefüggésben nem sérült a tisztességes eljáráshoz való jog. A Testület nem tudott abban a kérdésben állást foglalni, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt-e az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlásmentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének, továbbá arra a megállapításra jutott, hogy a hangnem és bánásmód kapcsán az emberi méltóságához való jog sérelme nem megállapítható.

**Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.**

**Budapest, 2014. szeptember 18.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
előadó testületi tag